

Jeg tror ikke, det vil være saa let at give Tilsigelse til paagældende om at give Møde ved selve Opmaalingen. Jeg skal straks sige, hvilken Vej man kan gaa for at opnaa det, som den ærede Ordfører gerne vil have opnaaet. Tilsigelsen er vanskelig at give, fordi Branddirektøren ikke ved, om han skal tilsige Ejer eller Bruger, og Forholdet meget ofte er det, at naar Branddirektøren kommer ud og først nu faar at vide, at Bygningen er opført, tager han den med paa denne Rejse. Det vilde være et for stort Besvær, naar han skulde undlade Opmaaling ved denne Lejlighed for at give Tilsigelse til den paagældende i Forvejen. Men jeg tror heller ikke, vi behøve at gaa den Vej. Det vil være fuldkommen tilstrækkeligt for at opnaa det, der er det væsentlige, nemlig at den paagældende faar Underretning om, at Opmaalingen har fundet Sted, saa at han ved, at der er Spørgsmaal om at sætte ham i Bygningsafgift. Det kan han faa at vide ved, at Branddirektøren, naar han foretager Opmaaling og ikke træffer Ejeren eller Brugeren hjemme, efterlader skriftlig Underretning om, at Opmaalingen er foretaget. Jeg tror, vi derved ville opnaa det, der netop er Hensigten med Tilsigelsen. Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at saadan Tilsigelse eller Underretning til den paagældende var saa meget mere nødvendig, som han, hvis han senere klagede, ikke kunde opnaa Fritagelse for at svare Bygningsafgift fra et tidligere Tidspunkt end Klagens Dato. Det tror jeg ikke er rigtigt. I Loven af 14de April 1893, som har indført ny Regler for Fritagelse af Bygningsafgift i Henhold til Lovene af 1873 og 1893, siges der nemlig i § 3, at „Frihed for eller Nedsættelse i Bygningsafgift efter Lov af 16de April 1873 og nærværende Lov tilstaaes først fra Begyndelsen af den Termin, i hvilken de af Finansministeriet i Henhold til førstnævnte Lovs § 9 foreskrevne Anmeldelser ere indgivne“. Det er en særlig Regel, som gælder for de Fritagelser, der ere omhandlede i de nævnte Love, hvorimod det ikke er udelukket, at Administrationen, naar den kommer til den Erkendelse, at den paagældende har svaret en Afgift, som han ikke skulde have svaret, kan fritage ham derfor og endogsaa tilbagebetale ham den erlagte Afgift. Det kan i mange Tilfælde meget let gøres.

O. Olsen: Jeg skal i Modsætning til de Udtalelser, der faldt ved Agrarmødet i Nyborg om det angaaende dette Lovforslag,

nedsatte Udvalgs Arbejde, tillade mig at rette en Tak til dette Udvalg. Det forekommer mig, at Udvalget med Hensyn til dette lille Lovforslag har gjort et stort og godt Arbejde. Det har ført Lovforslaget fra at være et ubetydeligt og beskedent Lovforslag til at blive et temmelig betydeligt Lovforslag, som vil faa langt større Virkning end det lille Lovforslag, som oprindeligt blev forelagt. Det er sikkert nok, at Lovforslaget vil blive modtaget med Glæde af en saare stor Del af Smaaahaandværkerne paa Landet, som have følt Trykket af denne Bygningsafgiftsbyrde i en lang Aarrække. Jeg tillod mig at tage Ordet nærmest for at bringe en Tak til det ærede Udvalg og ligeledes til den højtærede Finansminister for den Affattelse, som Lovforslaget, og da i Særdeleshed § 2, har faaet. § 2 fritager jo den Avlsbruger, der bor paa Købstadens Bymark, for Bygningsafgift. Der blev i Fjor ved mig indbragt et Andragende fra en Del Beboere af Rødby Mark om at blive fritaget for den Bygningsafgift, som de havde svaret siden Oktober 1895 — før den Tid havde de ikke svaret nogen saadan. Det er rimeligt, at det kom noget uventet for dem, der havde købt deres Gaarde — det er nemlig Arvefæsteejendomme, ligesom paa Sjælland — uden at tænke over, at der i Tiden kunde paalægges en saadan Afgift. Det kom som sagt i høj Grad uventet, at der blev paalagt en saadan Afgift, og der er derfor ikke noget at sige til, at der fra deres Side blev gjort, hvad der kunde gøres, for at blive fri for den. Jeg kan selvfølgelig indrømme, hvad der ogsaa blev udtalt af den højtærede Minister, at hvis Købstadjorden bliver dreven af Folk, der have Bopæl i Byen, maa disse selvfølgelig svare Bygningsafgift af deres Beboelselejlighed i Byen. Men saadan er Forholdet ikke for disse Landboeres Vedkommende, de bo uden for den egentlige Købstadgrund og drive et regelmæssigt Landbrug, og ikke Spor af nogen som helst Næring drives i disse Ejendomme. Det er ikke smaa Summer, det drejer sig om for disse Beboere paa Rødby Mark. Jeg skal saaledes tillade mig at oplyse, hvad der af en almindelig Bondegaard i 1898 er svaret dels i Bygningsafgift og dels af andre Afgifter. Der er f. Eks. i 1898 svaret 36 Kr. 44 Øre i Bygningsafgift. Men foruden denne Afgift er der jo ogsaa andre Afgifter, der hvile paa en almindelig Landejendom, nemlig Land- og Ligningsskat og Gammelskat. Gammelskatten er svaret med 93 Kr. 61 Øre, men foruden svaræs